

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Bruse v právní věci **žalobce: V. S.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Pavlem Jiříčkou, advokátem, se sídlem Velká Krajská 52/2, Litoměřice, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2012, č.j. 5293/DS/2011, JID: 27150/2012/KUUK/Bal,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 20. 2. 2012, č. j. 5293/DS/2011, JID: 27150/2012/KUUK/Bal, **se pro vady řízení z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8.808 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2012, č. j. 5293/DS/2011, JID: 27150/2012/KUUK/Bal, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rumburk ze dne 21. 11. 2011, č. j. ODS/42320-11/291-2011/stř/R. Tímto rozhodnutím městský úřad rozhodl o zadržení řidičského průkazu žalobce, evidenční číslo EE 222763, do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku. Městský úřad ve výroku dále uvedl, že řidičský průkaz byl zadržen dne 6. 11. 2011 v souladu s § 118b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 16. 8. 2013 (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro podezření ze spáchání přestupku

řízení vozidla bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době, kdy je ještě pod jeho vlivem podle § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit téhož dne ve 22:20 hod. v obci Šluknov, ulici Křečanská, kdy řídil osobní motorové vozidlo zn. Passat Variant, RZ „X“, a byla u něj provedena dechová zkouška s pozitivním výsledkem 0,48 ‰ alkoholu v dechu ve 22:23 hod. a 0,46 ‰ alkoholu v dechu ve 22:30 hod.

V žalobě žalobce namítal, že v rozhodnutí městského úřadu není uvedeno konkrétní zákonné ustanovení, které měl svým jednáním porušit. Zdůraznil, že v inkriminovanou dobu vozidlo neřídil, policista jej kontroloval v místě jeho bydliště v době, kdy v domácím oblečení vykládal věci z vozidla. Doklady od vozidla i řidičský průkaz měl žalobce v té chvíli v bytě a bylo zřejmé, že nehodlá nikam jet. Policista podle žalobce nevykonával svou pravomoc v rámci dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích ve smyslu ustanovení § 118a odst. 1 a § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu. Zadržení řidičského průkazu proto bylo nezákonné. Žalobce dodal, že podle spisu městského úřadu předcházelo tomuto postupu zjištění Policie České republiky a Městské policie Šluknov, že zmíněné vozidlo parkovalo na místním fotbalovém hřišti, kde je také restaurace. Policisté a strážníci však nezjišťovali, kdo je v restauraci, a nezjistili, že vozidlo do místa bydliště řídila manželka žalobce. Dále žalobce namítal, že na potvrzení o zadržení řidičského průkazu chybí podpis policisty, který zadržení provedl. Za nepřijatelný označil žalobce negativní postoj žalovaného k tomu, že se žalobce k zadržení řidičského průkazu nevyjádřil. Vyjádřit se k věci je totiž právem, nikoliv povinností. Žalobce nesouhlasil ani s názorem žalovaného, že v řízení o zadržení řidičského průkazu se neprovádí dokazování týkající se skutkových zjištění, na základě kterého žalovaný nevyhověl návrhu na provedení důkazu svědeckou výpovědí strážníka J. P. a policistky V. T. Žalobce uzavřel, že řízení o přestupku městský úřad rozhodnutím ze dne 26. 3. 2012, č. j. ODS/42256/11-SŘ-447-20, zastavil, neboť se neprokázalo, že žalobce motorové vozidlo řídil. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Uvedl, že žalobce vznesl námitku, že vozidlo neřídil, teprve v odvolání. Podle žalovaného není logické, aby tak významné tvrzení žalobce neuplatnil dříve, pokud by bylo opodstatněné. Žalovaný proto žalobci neuvěřil. K novému tvrzení a návrhu důkazů nemohl žalovaný v odvolacím řízení přihlížet s ohledem na § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný připomněl, že městský úřad ve výroku rozhodnutí jasně označil přestupek, z jehož spáchání byl žalobce podezřelý. Žalovaný setrval na názoru, že v řízení o zadržení řidičského průkazu je nadbytečné vyslýchat svědky ke skutkovým zjištěním, neboť se nejedná o řízení o samotném deliktu. Doplnil, že řízení o přestupku bylo zastaveno až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný to výslovně navrhl a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoliv byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.

Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť řízení před správními orgány vykazuje zásadní vady ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Soud však nepřisvědčil všem žalobním námitkám.

Skutečnost, že na potvrzení o zadržení řidičského průkazu chybí podpis policisty, který zadržení provedl, považuje soud za nedostatek, který ovšem nemůže mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Předmětné potvrzení představuje především doklad pro žalobce o tom, že mu byl zadržen řidičský průkaz. Správnost takového dokladu by z povahy věci měl svým podpisem osvědčit právě policista, který zadržení provedl. Podpis policisty tudíž má význam zejména pro žalobce jako součást dokladu potvrzujícího zadržení řidičského průkazu. Z hlediska následného řízení o zadržení řidičského průkazu je podstatné to, že předmětné potvrzení podepsal žalobce a že popis důvodů zadržení řidičského průkazu v něm uvedený se shoduje s obsahem úředního záznamu Policie České republiky, OOP Šluknov ze dne 6. 11. 2011. Tento úřední záznam již policistka prap. Bc. V. T., která řidičský průkaz zadržela, podepsala.

Soud souhlasí se žalobcem, že právo vyjádřit se k zadržení řidičského průkazu nelze zaměňovat za povinnost. Pokud se žalobce vyjádřil až s určitým časovým odstupem po konzultaci s právníkem a současně navrhl k prokázání svých tvrzení důkazy, nemůže být časový odstup vyjádření přičítán žalobci k tíži a používán jako argument pro zpochybnění jeho tvrzení, která žalovaný žalobci ani neumožnil prokázat.

Žalobci lze přisvědčit také v tom, že výrok rozhodnutí městského úřadu, ani jeho odůvodnění neobsahuje odkaz na § 118a odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, jehož naplnění tvoří v souzené věci předpoklad pro zadržení řidičského průkazu. Toto ustanovení zmiňuje až žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud připomíná, že v § 68 odst. 2 správního řádu je – mimo jiné – stanovena povinnost uvádět ve výroku rozhodnutí právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno. Této povinnosti správní orgány v souzené věci nedostály. Popsané pochybení samo o sobě nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť z výroku rozhodnutí městského úřadu jednoznačně vyplývá, že důvodem pro zadržení řidičského průkazu bylo řízení pod vlivem alkoholu.

Soud ovšem shledal, že žalovaný podstatně porušil ustanovení o řízení, neboť náležitě nezjistil skutkový stav a jeho zjištění naprosto nedostačují pro závěr, že byl dán důvod

k zadržení řidičského průkazu. Toto pochybení přitom mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Především je nutno vyvrátit ničím nepodložený názor žalovaného, že v řízení o zadržení řidičského průkazu je nadbytečné vyslýchat svědky ke skutkovým zjištěním, neboť se nejedná o řízení o samotném deliktu. Zákon o silničním provozu neobsahuje žádné ustanovení, které by vylučovalo použití správního řádu, jenž v § 3 stanoví, že „[n]evyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“ V řízení o zadržení řidičského průkazu nejsou správní orgány omezeny žádnou speciální lhůtou, která by jim ukládala rozhodnout tak rychle, že by nemohly stihnout řádné dokazování. Řízení se zahajuje až poté, kdy byl řidičský průkaz zadržen (§ 118c odst. 1 zákona o silničním provozu), tudíž nehrozí ani nebezpečí, že by řidič navrhováním důkazů úmyslně prodlužoval řízení, aby mohl v jeho průběhu svůj řidičský průkaz používat. Zákon současně výslovně vylučuje odkladný účinek odvolání proti rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu (§ 129 odst. 3 zákona o silničním provozu), čímž brání navrácení řidičského průkazu před právní mocí rozhodnutí o odvolání a poskytuje odvolacímu orgánu prostor pro řádné přezkoumání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně případného doplnění dokazování. Soud tak zastává názor, že správní orgány musí i v řízení o zadržení řidičského průkazu zjistit stav věci tak, aby nevznikaly důvodné pochybnosti, a v takovém rozsahu, aby výsledné rozhodnutí bylo v souladu s právními předpisy.

Uvedenému požadavku dostalo rozhodnutí městského úřadu, které vycházelo z údajů obsažených v úředním záznamu Policie České republiky, OOP Šluknov ze dne 6. 11. 2011, z potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 6. 11. 2011 a z dokladů o provedených dechových zkouškách. Jiné podklady pro rozhodnutí nebyly v době vydání rozhodnutí k dispozici, neboť žalobce zůstal do vydání rozhodnutí pasivní.

Otázka rozsahu povinnosti žalovaného provádět další dokazování závisí na tom, zda lze na souzenou věc aplikovat ustanovení § 82 odst. 4 věty první správního řádu, podle kterého „[k] novým skutečností a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.“ Žalobce totiž veškeré své námitky a návrhy důkazů uplatnil až v odvolání, což odpovídá hypotéze zmíněného ustanovení. Nelze však opomenout charakter řízení o zadržení řidičského průkazu, které spadá do okruhu řízení, v nichž správní orgán z moci úřední ukládá v určitou povinnost. Povinností nelze rozumět toliko uložení sankce nebo provedení nápravného opatření, ale například též odnětí určitého oprávnění [srov. Vedral, J. *Správní řád. Komentář*. II. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: Bova Polygon, 2012, s. 518]. Na tato řízení se vztahuje pravidlo uvedené v § 50 odst. 3 větě druhé správního řádu, podle kterého „[v] řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“

Ustanovení § 50 odst. 3 věty druhé správního řádu je ve vztahu k § 82 odst. 4 téhož zákona ustanovením speciálním. Jak vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011 - 48, publ. pod č. 2412/2011 Sb. NSS: „[m]á-li správní orgán

povinnost zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena i bez návrhu (z logiky věci bez návrhu toho, komu má být povinnost uložena), nemůže se správní orgán ohledně návrhů takové osoby na provedení dalších důkazů současně dovolávat § 82 odst. 4 správního řádu (zásady koncentrace řízení). Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu na řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, nedopadá. “

Nelze proto přisvědčit žalovanému, že k novým tvrzením a návrhům důkazů nemohl v odvolacím řízení přihlížet s ohledem na § 82 odst. 4 správního řádu, neboť toto ustanovení na souzenou věc nedopadá. Žalovaný navíc tento argument přednesl až ve vyjádření k žalobě, nikoliv v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Za dané procesní situace byl žalovaný povinen v odvolacím řízení zohlednit a náležitě vypořádat všechna tvrzení žalobce a řádně naložit též s uplatněnými návrhy důkazů tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Podle § 118b odst. 1 věty první zákona o silničním provozu „[p]olicista je oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz.“ Policista tedy ve smyslu ustanovení § 118b odst. 1 ve spojení s § 118a odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu může zadržet řidičský průkaz, jestliže řidič řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

Základním předpokladem pro vydání rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu podle citovaných ustanovení v rozhodném znění je řádné prokázání toho, že řidič (žalobce) řídil pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Tato skutečnost však v průběhu správního řízení spolehlivě prokázána nebyla. Žalobce popsal v odvolání vlastní verzi toho, co dne 6. 11. 2011 předcházelo zadržení jeho řidičského průkazu, a navrhl provedení důkazů výsledkem strážníka a policistky, kteří zákrok prováděli. Klíčové je především žalobcovo tvrzení, že k předložení dokladů byl vyzván v době, kdy odnášel věci z vozidla do svého domu, tj. že vozidlo neřídil. Pokud by se prokázala pravdivost tohoto tvrzení, nebyly by splněny podmínky ustanovení § 118a odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a nebyl by dán důvod pro zadržení řidičského průkazu. Žalobce tak svým tvrzením, ke kterému navrhl i konkrétní důkaz, založil pochybnosti o skutkovém stavu zjištěném městským úřadem. Podle názoru soudu proto bylo povinností žalovaného vést dokazování a tyto pochybnosti odstranit.

Pochybení žalovaného při zjišťování skutkového stavu dokresluje rozhodnutí městského úřadu ze dne 26. 3. 2012, č. j. ODS/42256/11-SŘ-447-20, kterým bylo řízení o přestupku vedené proti žalobci zastaveno s odůvodněním, že spáchání skutku (řízení motorového vozidla dne 6. 11. 2011 pod vlivem alkoholu) nebylo žalobci prokázáno. Žalovaný pochopitelně nemohl při rozhodování o odvolání toto rozhodnutí zohlednit, neboť bylo vydáno až poté, kdy odvolací řízení pravomocně skončilo. Odůvodnění rozhodnutí městského úřadu o zastavení řízení o přestupku však ukazuje, že provedením dokazování mohl žalovaný dospět k odlišným závěrům, než jaké vtělil do odůvodnění napadeného rozhodnutí.

S ohledem na uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žalovaný zásadním způsobem porušil ustanovení § 3 a § 50 odst. 3 věty druhé správního řádu, neboť nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a nezjistil všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce. Toto porušení správního řádu mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, proto soud shledal žalobu důvodnou a napadené

rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro vady řízení zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž je ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán výše uvedenými závěry soudu. Žalovaný v dalším řízení přihlédne také k rozhodnutí Městského úřadu Rumburk ze dne 26. 3. 2012, č. j. ODS/42256/11-SŘ-447-20.

Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 8.808 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3.000 Kč, z částky 4.200 Kč za dva úkony právní služby zástupce žalobce – advokáta po 2.100 Kč podle § 7 a § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2012 [převzetí a příprava zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) a podání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu] a z částky 1.008 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 4. února 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Sigmundová, DiS.